

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลพินางแดง
อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

งานนโยบายและแผนงาน

โทร ๐ ๓๕๔๕ ๐๕๕๕-๘

โทรสาร ๐ ๓๕๔๕ ๐๕๕๖

<http://www.pihandang.go.th>

คำนำ

เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีระยะเวลาสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดงอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง
มิถุนายน ๒๕๖๒

สารบัญ

หน้า

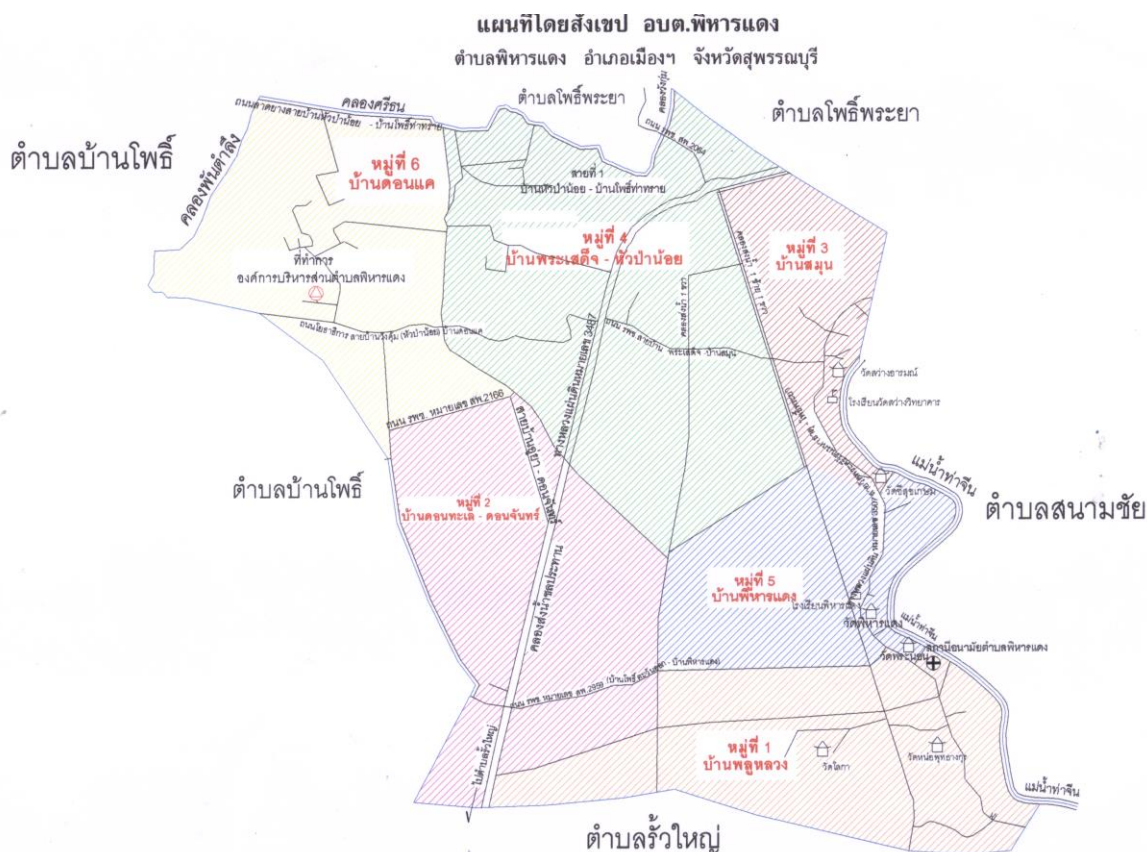
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
	๑. ด้านกายภาพ	๑
	๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
	๓. ประชากร	๒
	๔. สภาพทางสังคม	๓
	๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๔
	๖. ระบบเศรษฐกิจ	๔
	๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๕
	๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๖
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๗
	๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๔
	๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๒๔
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	
	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๒๗
	๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๒๘
ส่วนที่ ๔	การติดตามและประเมินผล	
	๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๕๔
	๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๕๗
	๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๖๒
	๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๖๒

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

➤ แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

➤ ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ตั้งอยู่ที่ บ้านดอนแค หมู่ที่ ๖ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน อยู่ห่างจากอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ประมาณ ๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๖.๖๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๐,๓๗๒ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ หมู่ ๔ , ๖ ตำบลโพธิ์พระยา
	พิกัด E๐๖๑๓๒๐๙ N๑๖๐๖๐๑๙
ทิศใต้	ติดต่อกับ หมู่ ๒ , ๕ ตำบลรั้วใหญ่
	พิกัด E๐๖๑๓๑๖๓ N๑๖๐๕๘๘๕
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ หมู่ ๓ ตำบลสนมชัย โดยมีแม่น้ำท่าจีนกั้นกลาง
	พิกัด E๐๖๑๓๒๒๙ N๑๖๐๕๙๔๓
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ หมู่ ๑ หมู่ ๓ ตำบลบ้านโพธิ์
	พิกัด E๐๖๑๓๑๑๔ N๑๖๐๕๙๙๔

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปมีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีทรัพยากรดิน และน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการทำเกษตรกรรม พื้นที่บางส่วนเป็นที่ดอนน้ำท่วมไม่ถึง ทางด้านตะวันออกของตำบลมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านเป็นแนวแบ่งเขตระหว่างตำบลพิหารแดง กับตำบลสนามชัย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศเป็นแบบมรสุมเมืองร้อนแบ่งออกเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว อุณหภูมิโดยเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส สภาพอากาศตลอดปีไม่แตกต่างกันมากนัก

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน	กุมภาพันธ์	-	พฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน	มิถุนายน	-	ตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือน	พฤศจิกายน	-	มกราคม

ที่มา : สำนักงานอุตุนิยมวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นที่ราบลุ่มเหมาะแก่เพาะปลูกข้าว และทำการเกษตร

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๖ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑ บ้านพลูหลวง

หมู่ที่ ๒ บ้านดอนทะเล

หมู่ที่ ๓ บ้านสมุน

หมู่ที่ ๔ บ้านหัวป้าน้อย

หมู่ที่ ๕ บ้านพิหารแดง

หมู่ที่ ๖ บ้านดอนแค

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๖ หมู่บ้าน มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน จำนวน ๑๒ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ปี	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
๒๕๕๗	๒,๓๙๘	๒,๗๑๒	๕,๑๑๐
๒๕๕๘	๒,๔๑๐	๒,๗๒๒	๕,๑๓๒
๒๕๕๙	๒,๔๐๑	๒,๗๐๗	๕,๑๐๘
๒๕๖๐	๒,๔๑๕	๒,๗๒๓	๕,๑๓๘
๒๕๖๑	๒,๔๒๐	๒,๗๐๖	๕,๑๒๖

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๒๑	๑๔	๓๕
อายุ ๑-๑๘ ปี	๔๘๐	๔๖๙	๙๔๙
อายุ ๑๙-๒๕ ปี	๒๓๙	๒๓๕	๔๗๔
อายุ ๒๖-๖๐ ปี	๑,๒๔๖	๑,๔๐๔	๒,๖๕๐
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๔๒๙	๕๘๐	๑,๐๐๙
รวม	๒,๔๑๕	๒,๗๐๒	๕,๑๑๗

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

➤ โรงเรียนประถมศึกษา ๒ แห่ง คือ

- โรงเรียนวัดพิหารแดง มีนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๑๗ คน
- โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ มีนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๔๙ คน

➤ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๒ แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดพิหารแดง จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๙ คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๕ คน

➤ โรงเรียนขยายโอกาสสอนคนพิการ ๑ แห่ง คือ

- โรงเรียนปัญญาคุณ (วัดหนองพุทธานุกร)

➤ ในพื้นที่มีศูนย์การศึกษานอกระบบ (กศน.ตำบลพิหารแดง) ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพิหารแดง ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๕ บริเวณวัดพระนอน มี นางพัชรา ชิตชีกุล เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพิหารแดง

๔.๓ อาชญากรรม

- สถานีตำรวจ ๑ แห่ง (สายตรวจตำบลและมีเจ้าหน้าที่ประจำการ ๓ นาย)
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำตำบล (มีอาสาสมัคร ๘๕ นาย)

๔.๔ ยาเสพติด

-

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

-

- วัด** มีจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่
๑. วัดสว่างอารมณ์
 ๒. วัดชีสุขเกษม
 ๓. วัดพิหารแดง
 ๔. วัดพระนอน
 ๕. วัดหน่อพุทธางกูร
 ๖. วัดเจ้าพระยาธรรมราม

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๖ ของทุกปี จะมีประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน คือ ประเพณีขึ้นรูปไม้

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ศิลปะการละเล่นเพลงพื้นบ้านระดับตำนาน “เพลงขอทาน”

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้า OTOP ของตำบลพิหารแดง คือ น้ำสมุนไพร เช่น น้ำลูกยอ น้ำกระชายดำ น้ำทับทิมแดง น้ำผักผลไม้สมุนไพรนานาชนิด

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จักสาน เช่น พัดสาน และกระเป๋าก็กหลายหลายแบบ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

➤ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แม่น้ำท่าจีนไหลผ่านหมู่ ๑ , ๓ และ ๕
- คลองชลประทาน ๑๗. สายคลองหลังวัดป่าผ่านหมู่ ๒ และหมู่ ๔
- คลองชลประทาน ๑๗. ๑๗. แม่น้ำสุพรรณสายคลองหัวบ้านน้อยผ่านหมู่ ๑ , ๓ , ๔ และ ๕
- คลองชลประทาน ร.๑ ซ. สองพี่น้องสายคลองอีแกลบผ่านหมู่ ๒ , ๔ และ ๕
- คลองชลประทานสายคลองดอนสำโรงผ่านหมู่ ๔ และ ๖

➤ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง

- ประปาหมู่บ้านขนาดใหญ่ ๖ แห่ง คือ หมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ และ ๖
- บ่อน้ำตื้น ๔ บ่อ คือ หมู่ที่ ๑ , ๒ และ ๖
- สระน้ำ ๔ แห่ง คือ วัดโลกา และสระวัดหน่อพุทธางกูร หมู่ที่ ๒ สระบ้านดอนทะเล และหมู่ที่ ๖ สระหลังที่ทำการ อบต.
- ถังเก็บน้ำ ๘. ๓ จำนวน ๖ แห่ง คือ หมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ และ ๖
- บาดาลน้ำตื้น ๓๓ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในพื้นที่ตำบลพิหารแดงไม่อยู่ในเขตป่าไม้

๘.๓ ภูเขา

ไม่มีภูเขาในพื้นที่ตำบลพิหารแดง

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาตุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาค และเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่าง ๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

วิสัยทัศน์

“ประเทศพัฒนาแล้ว ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมาย

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา
๓. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร
๔. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคน
๕. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๖. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๗. การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขาให้แข่งขันได้
๓. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร
๔. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
๖. การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค
๗. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

- (๑) คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ความสามารถที่จะเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ
- (๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตพร้อมรับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก

ประเทศ

- (๓) คนไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ลดลงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๔) คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองที่มีทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความนิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย

๒. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ และแก้ไขปัญหาความยากจน
- (๒) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข การคุ้มครองทางสังคม และกระบวนการยุติธรรม

๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- (๒) การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- (๑) เพิ่มพื้นที่ป่าไม้และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
- (๒) การใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ ๒๕ ลุ่มน้ำของประเทศอย่างมั่นคง ปลอดภัยและเท่าเทียม

(๓) สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ

(๔) เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. ด้านความมั่นคง

(๑) ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศตลอดไป

(๒) ประเทศชาติมีความมั่นคงทุกมิติและสังคมมีความสมานฉันท์เพิ่มขึ้น

(๓) พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีเศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนมีสันติสุขและปลอดภัย

๖. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียน

(๒) เพิ่มจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี

(๓) เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่ สูงกว่าร้อยละ ๕๐

(๔) ลดข้อร้องเรียนของประชาชนที่ไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม เป็นธรรม

๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม

(๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคม

(๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

(๔) การพัฒนาด้านพลังงาน

(๕) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

(๖) การพัฒนาสาธารณูปการ (น้ำประปา)

๘. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

(๑) เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐

(๒) เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คน ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

(๓) เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

(๑) ช่องว่างรายได้ระหว่างภาคลดลง และมีการกระจายรายได้ของประชาชนอย่างเป็นธรรมมากขึ้น

(๒) เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี และการเดินทางสะดวก

(๓) พื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๔) พื้นที่เศรษฐกิจใหม่ บริเวณชายแดนมีการพัฒนาที่เกิดผลเป็นรูปธรรม

๑๐. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

(๑) ประเทศไทยมีบทบาทนำในภูมิภาคทั้งด้านโลจิสติกส์การค้า การบริการและการลงทุน

(๒) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญในภูมิภาคเอเชีย กลุ่มอาเซียน และอนุภูมิภาค

(๓) ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนมีความเชื่อมโยงกัน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

(๔) ไทยมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่เชื่อมั่นของนานาชาติในฐานะประเทศที่มาตรฐานดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากลและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

(๕) ไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคโดยมีส่วนร่วมสำคัญในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

(๖) ภาคเอกชนไทยมีเครือข่ายและองค์ความรู้ที่ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การขยายตลาด ทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่

๑.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์

“สุพรรณบุรีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยชั้นนำ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ บ้านเมืองสะอาด ธรรมชาติสมบูรณ์ ศูนย์การศึกษา และการกีฬา ประชาชนคุณภาพชีวิต”

ค่านิยม

“ซื่อสัตย์ โปร่งใส มีคุณธรรม เต็มใจให้บริการ ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยง สู่เกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก

๒. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากล

๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองสู่มาตรฐานพัฒนาการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๔. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕. การส่งเสริมการศึกษา การกีฬามุ่งความเป็นเลิศในระดับสากล

๖. การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจังหวัด

๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น

๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมทุกชุมชนให้มีความสะอาดปราศจากมลพิษ และเป็นระเบียบเรียบร้อย

๔. พัฒนาชุมชนเข้าถึงประโยชน์และร่วมปกป้องรักษาป่าไม้ และแหล่งน้ำให้มั่นคงต่อการเอื้อประโยชน์

๕. ยกระดับคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจและสังคม

๖. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และมีความมั่นคงปลอดภัย

๗. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาระดับสากล

๘. ยกระดับการกีฬาของจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสู่มาตรฐานสากล

๙. ยกระดับคุณภาพการบริการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) และการยกระดับปัจจัยพื้นฐาน

๒. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยเพื่อการแข่งขันทางการค้า และส่งออก

๓. การแปรรูปเพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์อาหารปลอดภัย

๔. การพัฒนาระบบการตลาดสินค้าอาหารปลอดภัย

๕. การพัฒนาการขนส่งสินค้า และการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)

๖. การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๗. การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

๘. การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว

๙. การพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการ ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๑๐. การพัฒนาด้านการสื่อสารการตลาดและการประชาสัมพันธ์

๑๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก

๑๒. การสร้างกระแสนิยมรักจังหวัดรักสิ่งแวดล้อมร่วมดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ปลูกพลังมวลชนคนรักสะอาดปกป้องธรรมชาติช่วยกันพัฒนาบ้านเรือน และที่สาธารณะสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๑๓. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและบูรณาการร่วมกับพลังมวลชนในระดับท้องถิ่น

๑๔. การประเมินและปรับปรุงการจัดทำเมืองสีเขียวของจังหวัดโดยใช้มาตรฐานสากล

๑๕. การบูรณาการการใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้ ให้ชุมชนอยู่ร่วมกับป่า สร้างมูลค่าการบริการระบบนิเวศและสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ

๑๖. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และแหล่งน้ำ เพื่อตอบสนองต่อการใช้น้ำที่มีคุณภาพ

๑๗. การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ และเทิดทูนสถาบัน

๑๘. การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางด้านสังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน

๑๙. การพัฒนาคุณภาพชีวิต : การดูแลสุขภาพตามกลุ่มวัย การมีงานทำ มีรายได้ และชีวิตครอบครัวอบอุ่น

๒๐. การบริหารจัดการพื้นที่ : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดระเบียบสังคม และการพัฒนาความร่วมมือ สร้างความเข้มแข็งชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒๑. การเตรียมความพร้อมของประชาชนให้มีจิตสำนึกด้านความมั่นคง

๒๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารและมาตรฐานการศึกษา การกีฬา

๒๓. การพัฒนาศักยภาพความพร้อมของบุคลากร โดยส่งเสริม/สนับสนุน กิจกรรมเพื่อการศึกษาและการกีฬา

๒๔. การใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริการประชาชน

๒๕. การส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒๖. การติดตามประเมินผลการพัฒนาจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหาร และผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐาน สู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษาการกีฬาและการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน คุณภาพชีวิตดี ชุมชนเข้มแข็ง”

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก

๒. การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

๓. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน
๕. การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๖. การส่งเสริมสถาบันของชาติและการนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรมและส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม

๒. เพิ่มมูลค่าและคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

๓. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น

๔. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดให้เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่ยั่งยืน

๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมพร้อมส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน

๗. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

๘. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และนโยบายรัฐ

๙. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข

๑๐. สนับสนุนส่งเสริมแนวนโยบายคนดีศรีสุพรรณ

๑๑. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

๑๒. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน

๑๓. ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาสู่ระดับอาชีพ

๑๔. การเทิดทูนสถาบันของชาติ

๑๕. ยกระดับคุณภาพการบริหารและการบริการด้วยความโปร่งใส

๑๖. บูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

๑๗. มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด

๑๘. ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดเขตพื้นที่ในการก่อสร้างต่าง ๆ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๒. สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและด้านการตลาดให้เกิดความก้าวหน้าและทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

๓. สนับสนุนการสร้างเครือข่าย องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๔. คุณภาพความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร

๕. ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์และการท่องเที่ยว

๖. สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

๗. ส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งทางด้านเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ

๘. ฟื้นฟูคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๙. พัฒนาบึงฉวากให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล

๑๐. พัฒนาแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุล

๑๑. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีระบบ

๑๒. ส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานทดแทน

๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามเกณฑ์เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand)
๑๔. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๕. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนครอบคลุมระดับจังหวัด
๑๖. พัฒนาคนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม เช่น โครงการคนดีศรีสุพรรณ
๑๗. ส่งเสริมพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๘. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ
๑๙. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรเครือข่ายต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาความยากจน
๒๐. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน
๒๑. เสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒๒. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อเอดส์
๒๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับ จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระดับตำบล และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา
๒๔. ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
๒๕. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาในทุกระดับทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
๒๖. ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ
๒๗. ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายของประชาชน
๒๘. ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาระดับเยาวชนในสถานศึกษา
๒๙. การเงินทุนสถาบันของชาติและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๓๐. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในทุกภาคฝ่ายทั้งภาคราชการและเอกชน
๓๑. ส่งเสริมองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน
๓๒. บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส
๓๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแบบพหุภาคีและจริยธรรม คุณธรรม
๓๔. ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน
๓๕. ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐานครอบคลุมทั้งจังหวัด
๓๖. การจัดทำผังเมืองรวม ระบบการคมนาคมและการขนส่ง
๓๗. ส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย ก่อเกิดกระบวนการในการจัดทำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
๓๘. ส่งเสริมการติดตามประเมินผลในรูปแบบงานวิจัย ฯลฯ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ใส่ใจบริการ ประสานความร่วมมือ ยึดถือเศรษฐกิจพอเพียง สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร มุ่งส่งออกสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และส่งเสริมเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง
๒. การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล
๓. การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. การพัฒนาระบบการศึกษา ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

๕. การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครองตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ ตลอดจนผลผลิตทางการเกษตรให้กับประชาชน
๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๕. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการอย่างต่อเนื่อง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและพัฒนาโครงข่ายการขนส่ง การคมนาคม ให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร
๒. การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต
๔. การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการกีฬา
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดีเพื่อประโยชน์ของประชาชน
๖. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตร และส่งเสริมเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
๕. ประชาชนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
๖. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ตลอดจนอนุรักษศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
๗. ประชาชนได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ
๘. ก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีรายได้ในการดำรงชีพเพิ่มขึ้น
๒. คุณภาพของสินค้าทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน
๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูยิ่งขึ้น
๕. จำนวนประชากรได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น
๖. เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม การกีฬาที่ดีขึ้น

๗. ประชาชนได้รับการบริหารที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๘. จำนวนสิ่งก่อสร้างที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. ผลผลิต/โครงการด้านเศรษฐกิจและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร
๒. ผลผลิต/โครงการด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
๓. ผลผลิต/โครงการด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต
๔. ผลผลิต/โครงการด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
๕. ผลผลิต/โครงการด้านการบริหารจัดการที่ดีเพื่อประโยชน์ของประชาชน
๖. ผลผลิต/โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สนับสนุนและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
๒. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาด้านการเกษตร
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร
๔. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบกำจัดขยะมูลฝอย
๗. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๘. ส่งเสริมการรักษาสุขภาพอนามัยอย่างถ้วนหน้า
๙. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
๑๐. สร้างเสริมสังคมให้เข้มแข็งเพื่อห่างไกลยาเสพติด
๑๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา
๑๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการกีฬา
๑๔. ส่งเสริมการเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน
๑๕. ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๑๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน
๑๗. พัฒนาบุคลากรและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
๑๘. พัฒนาการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
๑๙. ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

- ๑.๑ สร้างเศรษฐกิจฐานรากชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนเข้าถึงแหล่งทุนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑.๒ วางระบบการพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และรองรับการเปลี่ยนแปลง/เชื่อมโยงโอกาสการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๑.๓ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๒. ด้านการลดความเหลื่อมล้ำ

- ๒.๑ พัฒนาชุมชนเข้มแข็ง สร้างเครือข่ายความมั่นคงทางสังคมภายใต้วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ ส่งเสริมเครือข่ายประชาชนและกลุ่มอาสาสมัครให้เข้มแข็งเป็นพลังในการแก้ไขปัญหาสังคมและขับเคลื่อนนโยบายของผู้บริหาร

๒.๓ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม/การอำนวยความสะดวก/จัดระเบียบสังคม

๓. ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๑ พัฒนา/ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม/ภัยพิบัติ

๓.๒ รักษาภาวะแวดล้อมและสมดุลทางธรรมชาติด้านพลังทางสังคม

๔. ด้านการสร้างสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ

๔.๑ เพิ่มขีดความสามารถการบริหารราชการแบบบูรณาการในการขับเคลื่อนจุดยืนทาง

ยุทธศาสตร์/ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๔.๒ พัฒนาระบบธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

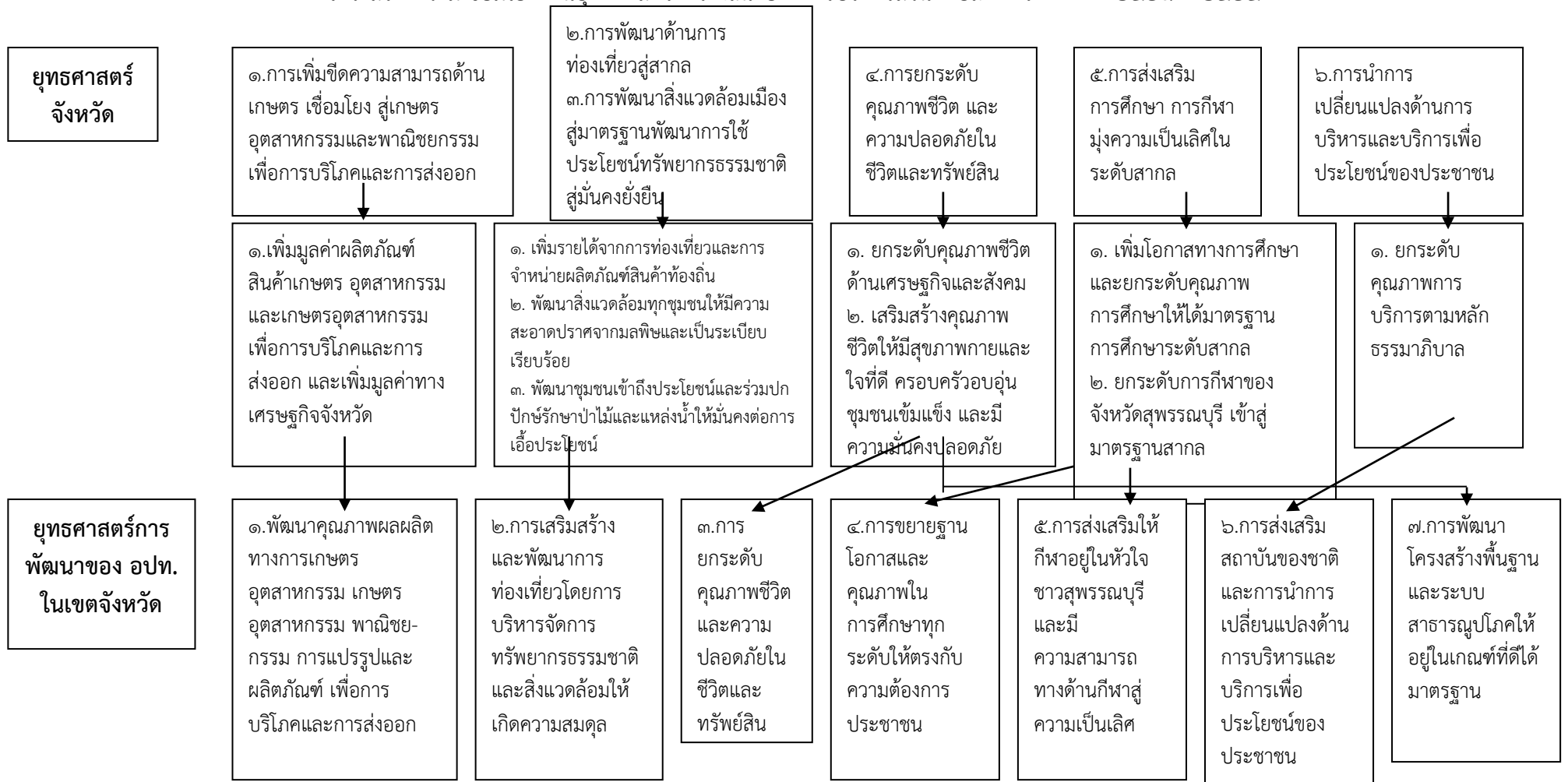
๔.๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายและการพัฒนาพื้นที่

๔.๔ พัฒนาระบบ/เครือข่ายการติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงาน/งบประมาณอย่าง
มีธรรมาภิบาล

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

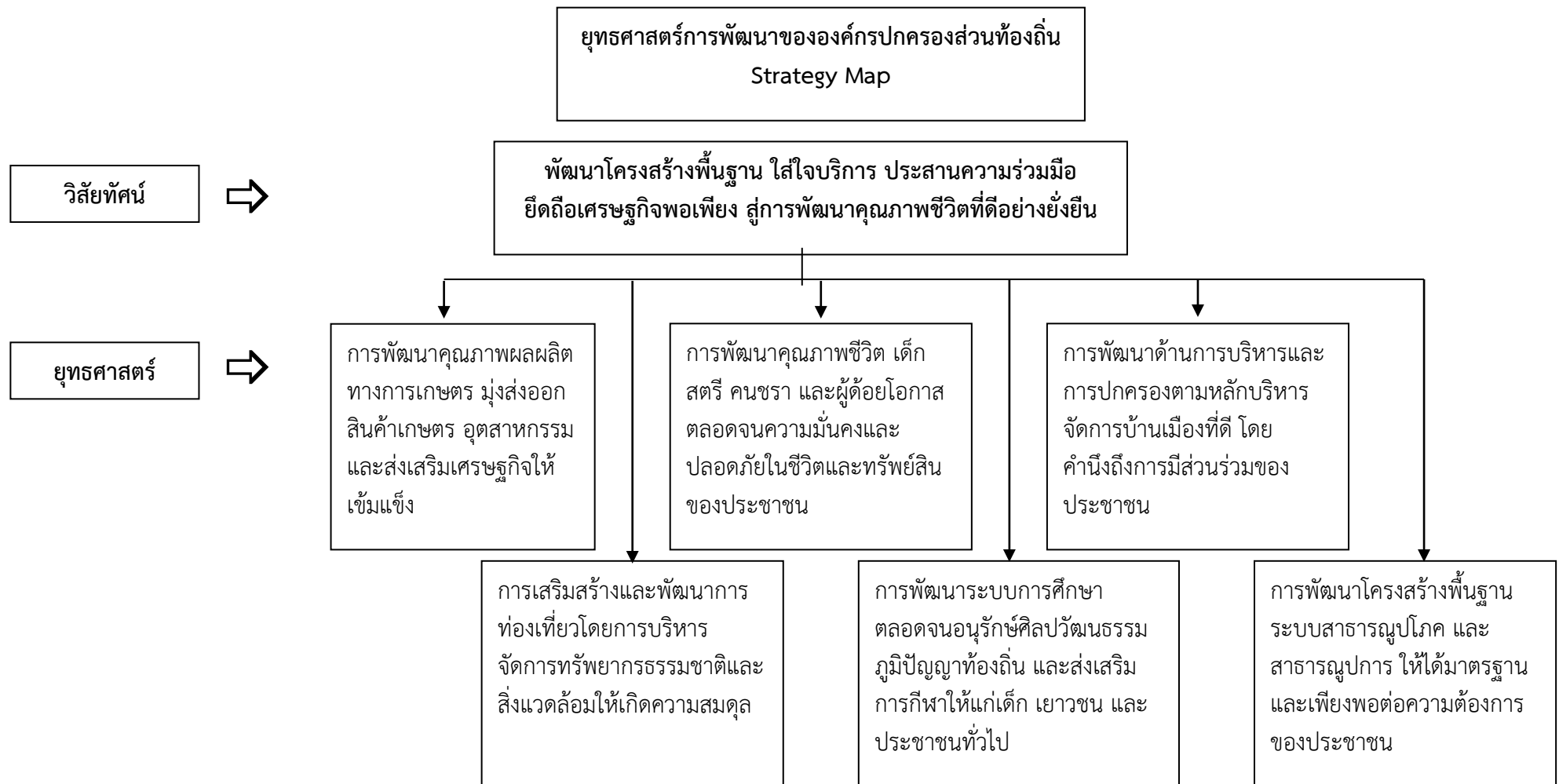
ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.
❖ การเพิ่มขีดความสามารถด้าน เกษตร เชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมเพื่อการบริโภคและ การส่งออก	➤ พัฒนาคุณภาพผลผลิตทาง การเกษตร อุตสาหกรรม เกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูป และผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคและ การส่งออก	✦ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและคุณภาพผลผลิตทาง การเกษตร
❖ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่ สากลคู่การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	➤ การเสริมสร้างและพัฒนาการ ท่องเที่ยวโดยการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ เกิดความสมดุล	▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
❖ การยกระดับคุณภาพชีวิตและ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	➤ การยกระดับคุณภาพชีวิตและ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ➤ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ได้มาตรฐาน	▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ ยกระดับคุณภาพชีวิต ▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค
❖ การส่งเสริมการศึกษา การกีฬา มุ่งความเป็นเลิศในระดับสากล	➤ การขยายฐานโอกาสและคุณภาพ ในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการ ประชาชน ➤ การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาว สุพรรณบุรีและมีความสามารถ ทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ การกีฬา
❖ การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการ บริหารและบริการ เพื่อประโยชน์ของประชาชน	➤ การส่งเสริมสถาบันของชาติและ การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการ บริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของ ประชาชน	▲ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการที่ดีเพื่อประโยชน์ของ ประชาชน

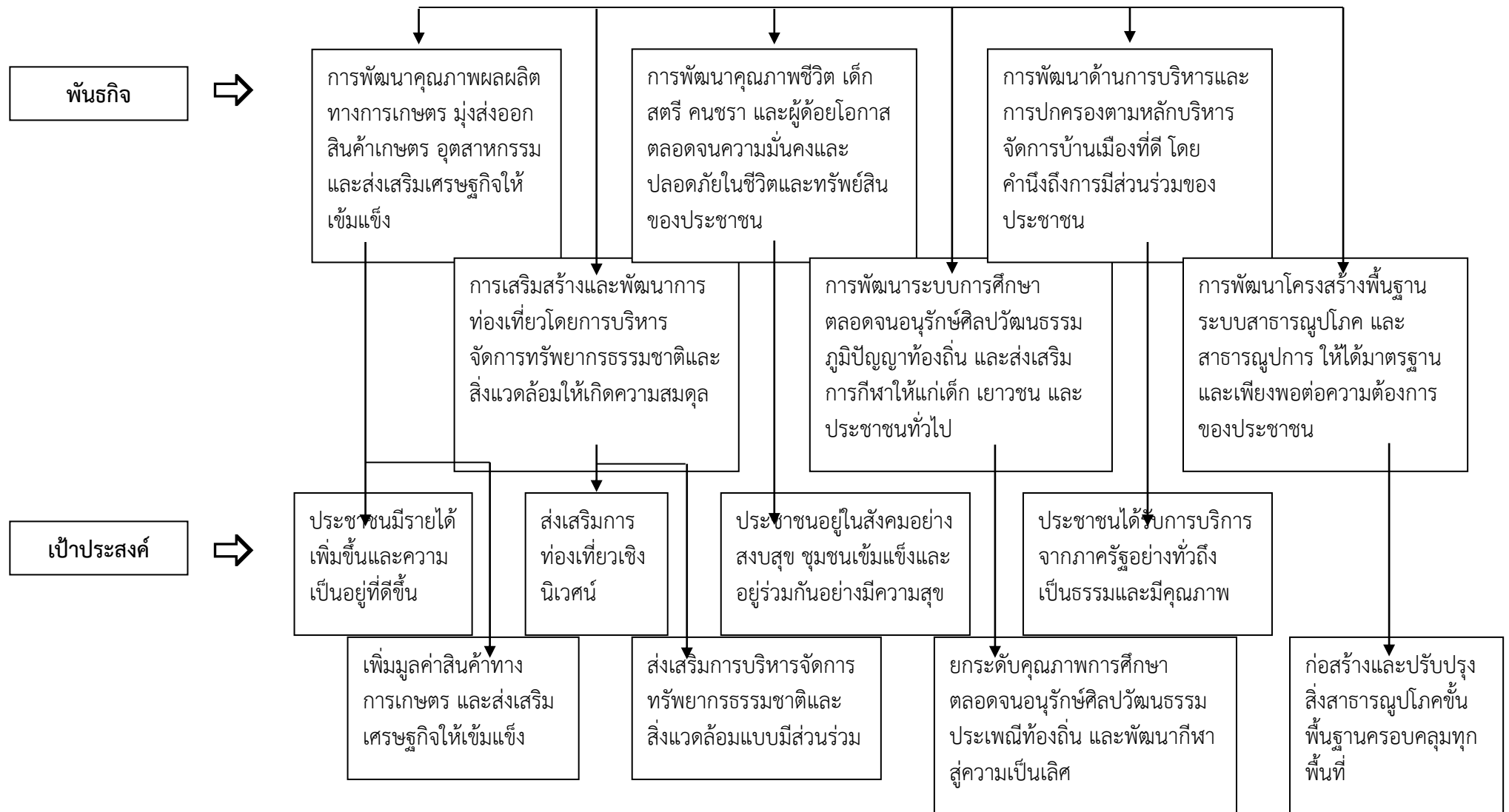
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลพิหารแดง พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

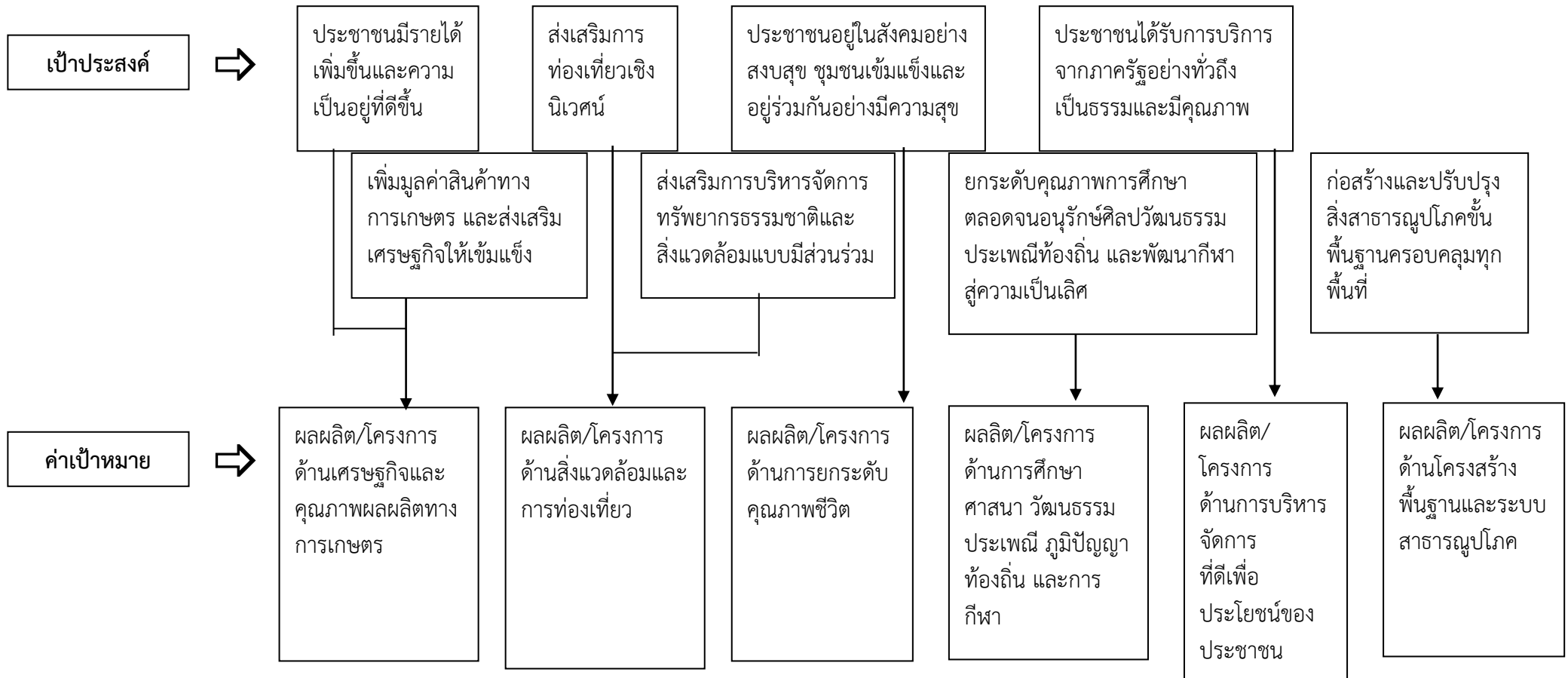

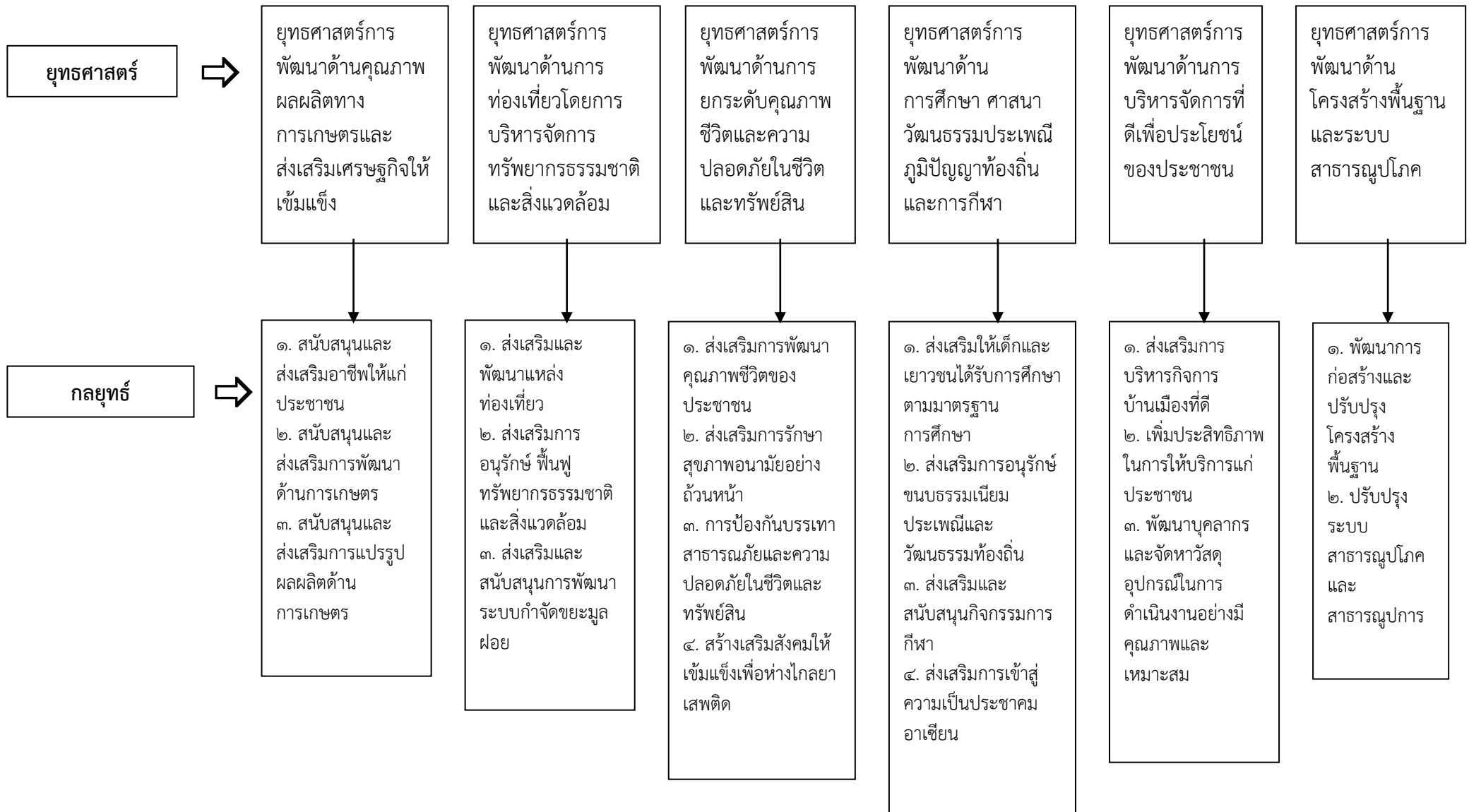

แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

จากข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของตำบลพิหารแดง สามารถนำมาวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง โดยการวิเคราะห์ตามหลักและวิธีการ SWOT คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อใช้เป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาตำบลต่อไป

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. มีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตอาหาร ผลผลิตทางการเกษตร มีคุณภาพมาตรฐานด้านการเกษตร พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมอย่างยิ่ง ระบบชลประทานทั่วถึง ๒. มีพื้นที่ไม่ห่างไกลจากกรุงเทพมหานคร การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว เหมาะสำหรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและการเดินทางมาท่องเที่ยว ๓. มีแหล่งเรียนรู้ชุมชน โดยให้บริการประชาชนในการค้นคว้าหาความรู้ทางการพัฒนาการศึกษาด้านการเกษตร ข้อมูลข่าวสารของชุมชน	๑. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มต่ำมักประสบปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาทางการเกษตร การวางแผน การผลิต และการแปรรูป ไม่มีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและสภาพตลาด มีการใช้สารเคมีที่เกินความเหมาะสมและความจำเป็น ทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรสูง ก่อให้เกิดหนี้สินจำนวนมาก ๓. ประชาชนในพื้นที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการกับประชาชนที่ดีพอ ๔. ในปัจจุบันการขยายตัวของชุมชนเริ่มเจริญรุดหน้า ชุมชนมีขยะและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้น และมีการปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองที่ยังมิได้บำบัดทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. มีศักยภาพทางการเกษตรและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก ๒. มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและมีเส้นทางในการเดินทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวแหล่งอื่นและการเดินทางไปยังจังหวัดข้างเคียง ๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวทางด้านวรรณคดี ศิลปวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ได้แก่ วัดหนองพุทธาราม อุทยานมัจฉาวัดพระนอน วัดพิหารแดง วัดชีสุโขทัย วัดสว่างอารมณ์ และวัดในพื้นที่ดังกล่าวได้จัดเข้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ๔. มีการขยายตัวในการลงทุนของภาคเอกชนด้านการพาณิชย์ในตำบลพิหารแดงเพิ่มมากขึ้น	๑. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดองค์ความรู้ในการบริหารและพัฒนาทางการเกษตรเพื่อรองรับการแข่งขันในอนาคต ๒. ปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ภัยจากน้ำท่วม และภัยแล้ง ฯลฯ ๓. ประชาชนยังไม่เข้าใจระบบและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๔. ขาดงบประมาณในการดำเนินโครงการที่มีความจำเป็นแต่ต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ได้รวบรวมข้อมูลจากการประชุมหมู่บ้าน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของประชาชนโดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ตำบลพิหารแดง โดยสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือ ด้านงบประมาณ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมและเป็นธรรมอย่างที่สุด

๒. ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจ รับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับการทำนาในภาพรวมแล้ว เมื่อเศรษฐกิจภายในตำบลยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก ดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขาย ออกมาให้เห็นเพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้นำลงทุนในด้านอื่น ๆ สร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดงยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาไม่มีแหล่งจ้างงานภายในชุมชน ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากฤดูเก็บเกี่ยว ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นพร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ค่อนข้างจำกัด เพื่อบริการจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์เป็นฐานในด้านเศรษฐกิจกระตุ้นการใช้จ่ายการลงทุนภายในท้องถิ่นให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

๓. ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ยังเป็นสังคมชนบท กรรมวิธีทางด้านการเกษตรยังอาศัยแรงงานคน ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อการบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ดังนี้

๑. ปัญหายาเสพติด

๒. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์

๓. ปัญหาฝนแล้ง

๔. ปัญหาศิลปวัฒนธรรมประเพณีถูกละเลยจากเยาวชน

๕. ปัญหาน้ำท่วมพืชผลทางการเกษตรและไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ

ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมดจะต้องมีการประชุมหมู่บ้านเพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต

๔. ด้านการเมือง-การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้นถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่นโดยเฉพาะปัญหา “ชื่อเสียง” ซึ่งเป็นการทำลายระบบการเลือกตั้ง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมามากมายในอนาคต ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร สามารถแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. ปัญหาการแบ่งแยกของกลุ่มผู้นำและประชาชนในพื้นที่

๒. ปัญหาสังคมระบบอุปถัมภ์โดยสังคมท้องถิ่นยังใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นตัวตัดสินใจอยู่เหนือเหตุผล

๓. ปัญหาระบบขั้นตอนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเชื่องช้า

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ถือว่าไม่แตกต่างจากสภาพทั่วไปของภาคกลาง ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่แหล่งน้ำ ถือว่ามีความใกล้เคียงกันมาก ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ถือเป็นปัญหาสำคัญ เช่น ปัญหาการจัดเก็บขยะ ปัญหาการขาดแคลนสวนสาธารณะเพื่อพักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย และเพื่อเป็นปอดชุมชน ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ถือว่าไม่รุนแรงมากนักเพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปและการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรงปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนัก เป็นปัญหาขยะของครัวเรือน ดังนั้น ปัญหาที่น่าจะเร่งด่วนก็จะเป็นการปรับปรุงสวนสุขภาพเท่าที่มีอยู่ให้เป็นสถานที่พักผ่อน ท้องเที่ยวและปอดอย่างแท้จริงภายในชุมชนสำคัญ ๆ ของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดงในอนาคต

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านเศรษฐกิจและ คุณภาพผลผลิตทาง การเกษตร	-บริการชุมชนและสังคม -การเศรษฐกิจ	-แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	กองช่าง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองคลัง
๒	ด้านสิ่งแวดล้อมและการ ท่องเที่ยว	-บริการชุมชนและสังคม -การเศรษฐกิจ -บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ -แผนงานการเกษตร -แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	กองช่าง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองคลัง
๓	ด้านการยกระดับ คุณภาพชีวิต	-บริการชุมชนและสังคม -บริการชุมชนและสังคม -บริหารทั่วไป -บริการชุมชนและสังคม -การดำเนินงานอื่น	-แผนงานสังคม สงเคราะห์ -แผนงานสาธารณสุข -แผนงานการรักษา ความสงบภายใน -แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	กองช่าง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองคลัง
๔	ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และการ กีฬา	-บริการชุมชนและสังคม -บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานการศึกษา -แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขฯ
๕	ด้านการบริหารจัดการที่ ดีเพื่อประโยชน์ของ ประชาชน	-บริหารทั่วไป	-แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัด	กองช่าง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ กองคลัง
๖	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และระบบ สาธารณูปโภค	-การเศรษฐกิจ -บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา -แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ
รวม	๖ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน		

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

- ◆ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

- ◆ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

♦ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน สันคำพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรัชญาหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และศักยภาพ (ต่อ)	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง)W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็น ปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. ยุทธศาสตร์ (ต่อ) ๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ การกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

- ◆ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
๕. โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
 - (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน
 - (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
 - (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

- (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
- (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
- (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
ภายใต้หลักปรัชญา ๕ คะแนน
- (๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
- (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
- (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ
๕ คะแนน
- (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

◆ **แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา
ท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

◆ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่า เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประกันรัฐ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ออกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา (ต่อ) ๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับทั้งระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการจ่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์ มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติเงินสะสม หรือรายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ จาก

๑. ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ

Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)) ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ

(๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ

(๑)-(๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

๒. เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๓. ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๔. วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)

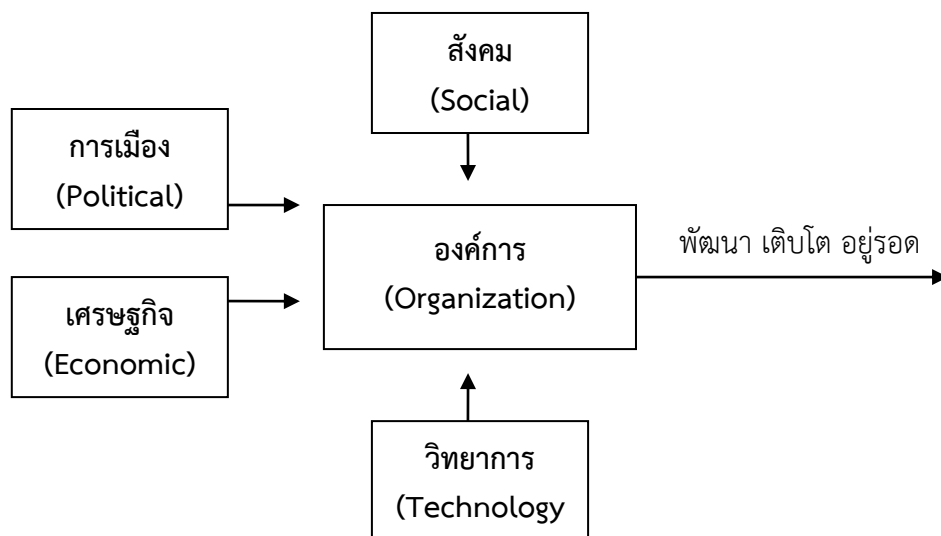
๕. ผลกระทบ (Impact)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑. ผลกระทบนำไปสู่นาคต

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ชี้ว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์กรการบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้ องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง(Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต.ให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต.และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการ

ท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่กระทบต่อ อปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาดูได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก“ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎีภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสมัครใจในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งที่เหมือนกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๒. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์ การพัฒนาต่างๆอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
